

severšti Germáni; jejich Vineta našla smutný konec z rukou Dánů a zbytky jich v Německu se podobají tomu, co učinili Španělé z obyvatel Peru. Jaký div, kdyby po staletích ujařmení a nejlubšího roztrpčení tohoto národa proti jeho křesťanským pánům a drancovatelům klesla jejich měkká povaha až na stupeň Ištivé, kruté otrocké lhostejnosti? A přece všude, zejména v zemích, kde požívají určité svobody, je ještě patrný jejich starý ráz. Nešťestí tohoto národa pocházelo z toho, že při své mírnosti a lásce k domácí pilné práci nedovedl si zavésti trvalé válečné zřízení, ačkoli mu nechybělo statečnosti v rozhořčeném odporu. Nešťestí bylo v tom, že jeho postavení mezi národy země jej uvedlo na jedné straně v takovou blízkost k Němcům, na druhé straně pak vydávalo jeho nechráněný tyl všem vpádům východních Tatarů, pod nimiž, zvláště pod Mongoly, mnoho zkusil, mnoho trpěl. Leč kolo času, který vše mění, se točí a nelze je zastavit; a jelikož tyto národy obývají většínou oblast Evropy, která by byla nejkrásnější, být jen úplně vzdělána a obchodně vytěžena; jelikož také není jinak možná, než že zákonodárství a politika v Evropě bude muset stále více podporovati tichou plí a pokojný vzájemný slyk národů místo bojovnosti, a že je též vskutku bude podporovat; budete i vy, tak hluboko klesli, kdysi plní a šťastní národové, konečně procitli ze svého dlouhého, nečinného spánku, konečně osvobozeni od svých otrockých okovů, užívají svých krásných krajin od Asie až ke Karpátům, od Donu až k Muldě jako svého majetku a na nich budete moci slavit své staré slavnosti klidného obchodu a plé.

(Přiložil Jano Astöcker)